

РЕШЕНИЕ

№ 7715

гр. София, 11.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 27.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова, като разгледа дело номер **2550** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, ал. 1 във вр. чл. 267, ал. 2, т. 5 от Данъчно осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на директора на Териториална дирекция (ТД) Митница С. против Решение № ПИ-36 от 03.02.2023 г. на директора на ТД на НАП – С. Решение е оставена без уважение, като неоснователна, жалба вх. № 14-00-208#2 от 20.01.2023 г. по регистъра на ТД на НАП – С. против Разпореждане, издадено от старши публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“, изх. № С220022-035-0326532 от 23.11.2022 г. за прекратяване, на основание чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК, производство по принудително изпълнение.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение на директора на ТД на НАП – С. и на потвърдения с него акт на публичния изпълнител. Твърди се, че в мотивите на административния акт не може да се установи чие имущество е било предмет на установяване със способите на принудителното изпълнение – на гражданина на Република С. М. К. Т. или на солидарния му длъжник Р. Т., също гражданин на Република С. М.. Сочи се, че изброяването на осъществените процесуални действия в периода 2017 г. – 2022 г. не позволява да се установи по несъмнен начин дали цялото публично вземане е несъбираемо, доколкото не е извършено цялостно проучване на имуществото на длъжника. Становището, че не са реализирани всички способи за принудително изпълнение, по смисъла на чл. 215, ал. 1, т. 1 от ДОПК, е обосновано с твърдения за непълна и неясна информация за банковите сметки на длъжника, на която се е позовал

публичният изпълнител. Изложени са съображения за нарушение на принципа за обективност по чл. 3 от ДОПК, доколкото според жалбоподателя е неясно как е направен извод, че са извършени всички възможни процесуални действия и са използвани възможните способности за принудително изпълнение. В този аспект, се сочи липса на данни за прилагане на процедурата по чл. 269щ, ал. 3 от ДОПК, с оглед действащото Споразумение за стабилизиране и асоцииране между Европейските общности и бившата Югославска република М. в сила от 1 април 2004 г., страна по което е и Б., считано от 23.04.2008 г. Застъпва се становище и за противоречие на оспореното решение с целта на закона – повишаване на събираемостта на публичните задължения. С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на обжалваното решение и връщане на преписката на публичния изпълнител за продължаване на процесуалните действия в изпълнителното производство.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от гл. юрисконсулт С., която поддържа искането в жалбата и аргументите, с които е обосновано. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Представя списък с разноските и писмени бележки, в които доразвива съображенията за незаконосъобразност на оспорения административен акт, поради неизползваната възможност по чл. 269щ, ал. 3 от ДОПК.

Ответникът – директорът на ТД на НАП – С., чрез процесуалния си представител – юрисконсулт Е., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Излага становище за липса на основания за отмяна на оспореното решение и връщане на преписката за продължаване на процесуалните действия по принудително събиране на публичните задължения установени с Решението на началника на Митница Югозападна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не участва със свой представител в съдебното производство, въпреки своевременното уведомяване за образуването му. Административен съд София-град, Първо отделение, 26 състав, след като обсъди приложените към делото доказателства, взе предвид становищата на страните, прие за установено от фактическа и правна страна:

В ТД на НАП – С., дирекция „Събиране“ срещу К. Т., гражданин на Република С. М., [дата на раждане], със служебен № [ЕГН] в регистъра на НАП, е образувано изпълнително дело № 16013902/2016г. за събиране на установени и изискуеми публични задължения, произтичащи от Решение на началника на Митница Югозападна № 1000-0221 от 11.09.2014 г., в размер на 73 363,28 лева, представляващи задължения за мито – 51 830,07 лв. и данък добавена стойност в размер на 21 533,21 лв., ведно със законните лихви, считано от датата на възникване на митническото задължение – 22.01.2013 г. (л. 26 – л. 29).

Изпълнителното производство № 16013902/2016 г. е образувано въз основа на изпратеното, на основание чл. 162, ал. 2, т. 1 и т. 6 във вр. чл. 163, ал. 3 от ДОПК, в ТД на НАП – С., Решение на началника на Митница Югозападна.

Публичният изпълнител е извършил пълно проучване за наличие на активи и имущество на задълженото лице К. Т. на територията на РБългария, като е отразил резултатите от предприетите процесуални действия в Справка изх. № С220022-134-0007362 от 23.11.2022 г. (л. 39 – л. 42).

Отправени са искания, на основание чл. 212 от ДОПК, до Агенцията за публичните предприятия и контрол, до ОД „Земеделие“, до Агенция по вписвания „Имотен регистър“, до Централния регистър за особени залози, ТД Гражданска въздухоплавателна администрация.

Извършени са проверки в Регистър Кораби на ИА Морска администрация за притежавани плавателни съдове, в Регистъра на имуществените отношения на съпрузите при Агенцията по вписванията, в Търговския регистър за притежавани дялове и акции, в електронния регистър И., както и в регистър на КАТ за притежавани превозни средства. Изпратени са заповрни съобщения до всички регистрирани банкови клонове на територията на страната.

Анализирана е информацията предоставена от банковите клонове по повод изпратените заповрни съобщения за наложени принудителни мерки, че задълженото лице няма открити сметки в търговски банки и в платежни институции на територията на страната, върху които могат да се наложат обезпечителни мерки, както и данните от КАТ – МВР, че на негово име няма регистрирани превозни средства. Не са установени данни за деклариране и притежавани недвижими имоти, кораби, въздухоплавателни средства, дългосрочни и краткосрочни инвестиции от задълженото лице. Подобна отрицателна информация е получена и относно участието на лицето в приватизационния процес, както и по отношение на образувани производства по несъстоятелност. Не е установено задълженото лице да е притежател на акции и/или на дялове от търговски дружества.

В оспореното Разпореждане на публичния изпълнител е отразено, че връчването на документи на задълженото лице за предприетите процесуални действия по образуваното изпълнително производство не е осъществено доколкото лицето не притежава адрес на територията на Република България, не е декларирано телефон и/или електронен адрес за връзка. Посочено е, че доколкото се касае за физическо лице, неприложима е процедурата „Оповестяване на задължени лица в Интернет“, с оглед защитата на личните данни и спазване изискванията на Регламент (ЕС) 2016/679. Регистрирано е само едно транзитно преминаване през държавните граници на РБългария - ГКПП Г. - на 29.12.2012 г., което е дало основание за издаване на Решението на началника на Митница Югозападна.

Въз основа на тези данни, публичният изпълнител е издал оспореното Разпореждане за прекратяване на изпълнителното производство, поради наличие на предпоставките по чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК.

Разпореждането на публичния изпълнител е обжалвано, на основание чл. 266 от ДОПК, пред директора на ТД на НАП – С. с жалба вх. № 14-00-208 от 28.11.2022 г. (л. 20 – л. 24).

В оспореното в настоящото производство Решение № ПИ - 36 от 03.02.2023 г. на директора на ТД на НАП – С. (л. 9 – л. 11, л. 14 – л. 18) е прието, че към момента на издаване на Разпореждането на публичния изпълнител е било установено по безспорен начин, че вземането е несъбираемо, по смисъла на чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК, доколкото събраната информация категорично сочи липса на активи и имущество, собственост на длъжника, към които може да бъде насочено принудителното изпълнение. Изрично е отразено, че са изчерпани възможните способности за събиране на вземането, което предпоставя квалифицирането му като несъбираемо. В мотивите на решението са изложени аргументи за неприложимост на процедурата, предвидена в чл. 269щ, ал. 1 от ДОПК, доколкото длъжникът не е гражданин на държава членка на Европейския съюз.

Описаните релевантни за правния спор фактически обстоятелства не са спорни между страните и позволяват да се направят следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежна страна – вискател в изпълнителното производство, с

правен интерес от обжалването, срещу подлежащ на съдебен контрол административен акт, съгласно чл. 268, ал. 1 във вр. чл. 267, ал. 2, т. 5 от ДОПК. В преписката е приложено единствено съпроводителното писмо, с което е изпратено Решението на директора на ТД на НАП – С., изх. № 14-00-208 # 3 (л. 19) и въпреки, че като адрес за кореспонденция е посочен електронен адрес, доколкото не са представени документи, удостоверяващи изпращането на Решението и писмото по електронен път, респективно тяхното връчване на адресата, а и липсва такава информация към останалите, приложени към преписката документи, съдът счете депозираната жалба за подадена в срока по чл. 268, ал. 1 от ДОПК, съобразявайки отразеното в нея, че Решението е получено на 24.02.2023 г.

Разгледана по същество – жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган, съгласно чл. 266, ал. 1 от ДОПК – директор на Териториалната дирекция на НАП – С.. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно -производствените правила, които предпоставят отмяната му.

Спорът е по прилагането на материалния закон и касае наличието на предпоставки, обосноваващи основанието, визирано в чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК. С разпоредбата на чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК законодателят е предвидил основание за прекратяване на производство по принудително събиране на публични задължения, когато след като са изчерпани всички изпълнителни способности, публичният изпълнител приеме, че вземането е несъбираемо. Без всякакво съмнение е, че дължимата преценка от административния орган се извършва при условията на оперативна самостоятелност, но следва да почива на обективни, актуални и проверими данни за имущественото състояние на длъжника.

В настоящия казус към преписката са приложени справки за имущественото състояние на длъжника, които са извършвани периодично, включително и в деня на издаване на разпореджението за прекратяване на изпълнителното производство, поради което не е налице твърдяната неактуалност на информацията, на която се е позовал публичният изпълнител.

Изпратени са искания към всички институции и регистри, от които може да се предостави информация за притежавано имущество както към момента на сезиране на ТД на НАП С. с Решението на началника на Митница Югозападна, послужило като основание за образуване на изпълнителното производство, така и непосредствено преди постановяване на оспореното разпореджане за прекратяване. Резултатът от проверките, въпреки изминалия значителен период от време не са установили данни за активи и имущество на задълженото лице. В приложената справка се съдържат конкретни данни за водената кореспонденция с клоновете на търговските банки в страната по повод отправени искания за налагане на обезпечителни мерки, както и за резултатите от изпратените запорни съобщения.

Неоснователно е и възражението в жалбата за липса на яснота в мотивите на оспорения административен акт по отношение на кое лице са приложени предвидените в чл. 215, ал. 1 от ДОПК изпълнителни способности.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме за обоснован и законосъобразен изводът в оспореното решение, че публичното вземане е несъбираемо, тъй като от доказателствата, приложени към делото се установява, че всички изпълнителни способности са се оказали безрезултатни да установят налично имущество на длъжника, към което може да бъде насочено принудителното

изпълнение.

Оплакванията в жалбата в този смисъл не са подкрепени с доказателства, поради което не могат да служат като основание за ревизиране на разпореждането на публичния изпълнител и потвърдителното решение на директора на ТД на НАП – С.. В конкретния казус жалбоподателят не ангажира доказателства, които могат да внесат дори и само съмнение във възприетите от органите по приходи изводи относно имуществения статус на задълженото лице.

Не е налице и твърдяното противоречие с целта на закона, доколкото прекратяването на изпълнителното производство по принудително събиране на публичното вземане не води до погасяване на самото вземане като изпълнителен титул, а единствено преустановява към този момент прилагането на предвидените в чл. 215, ал. 1 от ДОПК способи за принудително изпълнение.

Що се касае до подробно изложените в жалбата и писмените бележки аргументи относно неизползваната възможност, предвидена в разпоредбата на чл. 269щ, ал. 3 от ДОПК, съдът държи да отбележи, че в приложените материали от административната преписка се съдържат документи за периодично обменяна информация по повод на резултатите от предприети процесуални действия в изпълнителното производство – доклади за събираемост, както и за евентуално доброволно изпълнение на задълженията (л. 59 – л. 60, л. 146, л. 147 – л. 148, л. 149). Данните са изисквани и предоставяни в съответствие с Инstrukция за взаимодействие и обмен на информация между Агенция „Митници“ и Национална агенция за приходите от 16.02.2017 г. Съгласно чл. 29 от тази Инstrukция при наличие на митническо задължение на лице с регистрация извън територията на Република България, митническият служител извършва проверка и изпраща искания за взаимна помощ по повод събирането на публични вземания по реда на Глава девета от Инstrukцията. Вярно е, че уредбата в Глава девета регламентира условията и реда за сътрудничество с държави-членки на Европейския съюз, но доколкото и разпоредбата на чл. 269щ, ал. 3 от ДОПК, на която се позовава жалбоподателят, е част от нормативно уредената процедура за взаимна помощ по Глава двадесет и седма „а“ от ДОПК между държави членки на ЕС, не може да има съмнение, че и в случаите на прилагане на международни договори и споразумения със страни извън ЕС, по които РБългария е страна, органът който следва да поиска използването на този процесуален ред е съответният служител на Агенция Митници. Нещо повече, Решението на началника на Митница Югозападна, с което са установени публичните задължения е издадено именно въз основа на изискана и предоставена на Агенция Митници информация по отправено искане до Съвместен контактен център – Г.. В преписката не се съдържат данни за подобно сезиране на публичния изпълнител от ТД на НАП – С. - с изпратено искане за взаимна помощ, изготвено от определен, в съответствие с установения ред в Инstrukцията, митнически служител, за събиране на публичните вземания, установени с Решението на началника на Митница Югозападна. Затова и неоснователно е възражението в жалба, че публичният изпълнител не е приложил всички възможности способи за събиране на публичните вземания преди да приеме, че са налице основанията, визирани в чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК.

Мотивиран от изложеното съдът счита, че жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя не се дължат разноски.

В полза на ответника, на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК, с оглед

своевременно направеното искане, следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, в съответствие с чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, а именно в размер на 150 лева.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София – град, Първо отделение, 26 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ депозираната от директора на Териториална агенция Митница – С. жалба срещу Решение № ПИ - 36 от 03.02.2023 г. на директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение като неоснователна, жалба вх. № 14-00-208 #2 от 20.01.2023 г. по регистъра на ТД на НАП – С. срещу Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение изх. № С220022-035-0326532 от 23.11.2022 г. на старши публичен изпълнител при ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА Териториална дирекция Митница – С., ЕИК 0006275970292, с адрес за призоваване и съобщения - [населено място], [улица], електронен адрес – [TDMitnitsaSofia.\[електронна поща\]](mailto:TDMitnitsaSofia) да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 150 (сто и петдесет) лева – направени разноси за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: